Genus ↄtinet omnes dĩas potentia. actu vero nullam

Genus eſt tanq̄ materia: dĩa tanq̄ forma

Spēs non iūgit ſpēi vt gignet aliam ſpēm

Propriū dicit quadrupliciter. Primo modo qđ ineſt ſoli et non omni: vt eſſe medicum. Scđo qđ ineſt omni ꝛ non ſoli: vt eſſe bipedē. Tertio qđ ineſt omni ſoli ꝛ non ſemper: vt caneſcere in ſenectute. Quarto qđ ineſt omni ſoli ꝛ ſemper: vt riſibile eſt proprium hominis

Propriū ↄuertit cum eo cuius eſt proprium

Accidens eſt qđ adeſt vel abeſt preter ſubiecti corruptiōem

Accidentiū aliud eſt ſeparabile aliud inſeparabile

Sublato aĩali aufert rōnabile ꝛ irrōnabile

¶ Incipiunt pdicamenta ariſtotelis vbi agit de parte ſilogiſmi remota ſcȝ de termino. ſed de parte propinqua agitur in libro perihermeniarum ſcȝ de enunciatione prout accipit formam propoſitionis

Equiuoca dicuntur quoꝝ nomen eſt ↄmune ꝛ rō ſubſtātie ſm illud nomen eſt diuerſa

Uniuoca dicuntur per ↄtrarium.

Denoĩatiua dicuntur quecunq̄ ab aliquo ſolo caſu differētia ſunt: vt ab albedine albus

Grāmaticꝰ dicit denoĩatiue a grāmatica. vñ habemꝰ q̄ ↄcretum denoĩatiue dicit ab abſtracto.

Impoſſibile eſt eſſe accidens ſine eo in quo eſt. i. ſine ſubiecto.

Omnis color eſt in corpore

Scientia eſt in anima ſicut accidens in ſubiecto.

Qñ alteꝝ de altero predicat vt de ſubiecto quecūq̄ de eo predicantur dicunt omnia de ſubiecto

Diuerſoꝝ geneꝝ et non ſubalternatim poſitoruȝ diuerſe ſunt ſpecies et differentie

Superiora de inferioribus ſemp predicantur

Decem ſunt entia incōplexa vt ſubſtantia q̄ntitas ꝛc̄

Deſtructis primis ſubſtantijs. i. indiuiduis: impoſſibile eſt aliquod aliorum remanere

A principali ſubā. i. indiuiduo ſubē nulla exit predicatio

Cōmune eſt omni ſubſtantie in ſubiecto non eſſe.

) 17.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Oppoſita habent fieri circa idem
Omnis ſubſtantia videtur hoc aliquid ſignificare. ⁊ hoc in-
dubitanter verum eſt in primis ſubſtātijs: in ſcđis ſimiliter
Ab eo qđ res eſt vel non eſt omnino dicit̃ vera vel falſa
Quantitatis aliud ꝯtinuum aliud diſcretum
Quod ſemel eſt dictum amplius reſumi non poteſt
Magnū paruū longū breue non ſunt in genere q̃ntitatis ſed
relatiōis. quia vnumquodq; eorum dicitur ad aliquid
Si magnum paruū ꝑ ſe diceret̃ nunq̃ mons diceret̃ paru⁹
nec granum milij magnum Ex quo trahit̃ illa autoritas. qđ
ꝑ ſe eſt tale ſemꝑ ⁊ reſpectu cuiuſlibet eſt magnum
Quanta eſt ſupficies tantum album eſſe dicis.
Aliqñ noīa fingere neceſſe eſt ſi alicui nomē nō fuerit īpoſitū
Multa ſunt aīalia capita non habentia
Multa ſunt ſcibilia de quibus non eſt ſcientia
Scibile prius eſt ſcientia.
Relatiua ſe habent ꝙ poſita ſe ponunt ⁊ ꝑempta ſe ꝑimunt
Quicunq; diffinitiue nouerit vnum correlatiuoꝝ: diffinitiue
noſciturus eſt ⁊ reliquum
Partes ſubſtantie ſunt ſubſtantie
Dubitare de ſingulis nō ē inutile
Qualitas ē ſ̃m quam quales eſſe dicimur
Scientia ē de numero permanentium ⁊ difficile mobilium:
ſi quis mediocriter ſumit ſcientiam niſi grandis fiat ꝑmuta-
tio ab egritudine vel ab aliquo hmōi.
¶ Boetius dicit ꝙ ſcientia feſtinata marceſcit. mediocri-
ter autem ſumpta augmentatur ⁊ creſcit
Si vnum ꝯtrarioꝝ fuerit quale ⁊ reliquū erit quale
Si vnū ꝯtrarioꝝ fuerit in natura nō pro eo oportet reliquū
eſſe in natura. vt ex oībus exiſtentibus ſanis nō egritudo
Prius dicit̃ mltis modis. ſcȝ natura tpe ordine dignitate ⁊c̄
Sanitas ⁊ egritudo ſunt ꝯtraria immediata
Spēs ſimul ſunt ſub genere Idē dicit boeti⁹ ꝙ ſpēs ſunt coe-
Motui quies eſt ꝯtraria L q̃ue ſub eodē genere
Motus ſex ſunt ſpēs: generatio corruptio augmentatio di-
minutio alteratio ſ̃m locum mutatio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Autoritates libri perihermeniarum ariſtotelis
Et dicitur a prepoſitione peri.i.de ⁊ hermenia: nie.i.interpre tatio et ſunt due dictiones

EA q̄ ſunt in voce ſunt eaꝝ q̄ ſunt in aīa paſſionū note
Et ea que ſcribuntur: eorū que ſunt in voce ⁊ littere ſcripte ſunt ſigna vocum
Circa ꝯpoſitōem ⁊ diuiſionem ꝯſiſtit veritas ⁊ falſitas
Cū dicit̄ cathonis ē vel nō eſt neqꝫ veꝝ neqꝫ falſum ſignificat̄ ex quo cōiter trahit̄ ꝙ veꝝ ⁊ falſum preſupponūt ꝯgruum
Verbum eſt nota eoꝝ que de altero dicuntur
Nomen infinitum equaliter dicit̄ de ente ⁊ de non ente
Significare eſt intellectum ꝯſtituere.
Hoc verbum eſt ſignificat quādam ꝯpoſitionem quam ſine extremis non eſt intelligere
Neceſſe eſt omnem enūciationem ꝯſtitui ex verbo: vnde ſine verbo perfecta non redditur oratio
Rerum alie ſunt vniuerſales alie particulares.
Vl̄e eſt quod aptum natum eſt predicari de pluribus.
Et ſingulare quod non
Hoc ſignum omnis non eſt vniuerſale ſed ſignificat vniuerſaliter.i.deſignat ꝙ vnuſquiſqꝫ terminus teneat̄ vniuerſaliter
Quod fit non eſt
De futuris ꝯtingentibꝰ non eſt determinata veritas
Unum tantum opponitur vni
Omnis affirmatio vel negatio aut eſt vera aut falſa: ſed non poteſt eſſe ſimul vera aut falſa
Nō oīa fiūt ex neceſſitate ſꝫ multa fiūt a caſu ⁊ ad vtrūlibet.
Propter noſtꝝ affirmare vel negare nihil ſequitur in re
Nos videmur eſſe principium futurorum multoruꝫ ab eo ꝙ conſiliamur et agamus aliquid
Duplex eſt neceſſitas ſcꝫ abſoluta et conditionata
Omne qđ eſt qn̄ eſt neceſſe eſt eſſe. et oīne qđ nō eſt qn̄ nō eſt neceſſe eſt nō eſſe. ſed omne qđ eſt ſimpliciter eſſe eſt neceſſe

¶ Gilbertus autor ſex principiorum.
Iſte liber tractat de dicibili incōplexo nō inherēte intra: ſicut in libro predicamentoꝝ ariſtotelis: ſed de incōplexo extra